

107
66

Sentencja wyroku

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Dnia 25. maja 1948 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie w Wydziale VII Karnym w składzie następującym :

Przewodniczący : S.Ó.L.Solecki

Sędziowie : Jan Zwierz i Ludwik Kozłowski

Protokółant : apl.sąd. T.Szetela

w obecności Wiceprokuratora Wł.Wyrobka

rozpoznawszy w dniu 25. maja 1948 r, sprawę

Gustawa W a g n e r a

ur. 17.III 1914 r, w Neupest obok Budapesztu obyw. rumuńskiego
syna Eugeniusza / Eugen / i Anny z d.Gall , z zawodu fryzjera ,
zam. ostatnio w Eggendorf pow. Wiener , Neustadt , rzym.kat.
kawalera,

oskarżonego o to, że :

w czasie od października 1942 do maja 1945 na obszarze Rzeczy
niemieckiej i w Polsce , należąc do sztafet ochronnych / SS Schutz-
staffeln SS/ w stopniu starsz SS Rottenfuhrera , oraz pełniąc
od 8/2 1943 do września 1943 obowiązki strażnika na tzw. " Posten-
kette " w obozie konc. w Oświęcimiu - Brzezince, zaś od września
1943 r, do stycznia 1945 obowiązki wartownika / Wachmann / więźniów
pracujących na roli w obozie Oświęcim i brał udział w organizacji
przestępczej , która drogą masowych morderstw , głodowego wyniszcze-
nia , niewolniczej pracy , terroru , grabieży mienia , poniżenia
i prześladowania ludności cywilnej krajów okupowanych i jeńców

wojennych miała na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości tj. o czyny stanowiące przestępstwa z art. 4 § 1, 2 a i 3 b/ dekretu z dnia 31.8 1944 w brzmieniu obwieszczenia Min. Spraw, z dnia 11.12 1946 / Dż.U.R.P. Nr. 69 poz. 377 /

o r z e k i :

- I. oskarżonego Gustawa Wagnera uznać winnym zarzuconych mu czynów stanowiących zbrodnię z art. 4 § 1 w związku z art. 4 § 2 pkt. a i § 3 pkt. b/ cytowanego wyżej dekretu i na zasadzie art. 4 § 1 tegoż dekretu przy zastosowaniu art. 36 k.k. skazać go na karę więzienia przez 6 / sześć/ lat.
- II. na zasadzie art. 58 k.k. zaliczyć na poczet orzeczonej kary okres tymczasowego aresztowania od dnia 14. grudnia 1946 r, do dnia 25. maja 1948 r.
- III. orzec/ na zasadzie art. 7 powołanego wyżej dekretu utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 6 / sześciu/ lat oraz konfiskatę całego mienia,
- IV. zwolnić oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania karnego oraz obowiązku sızszczenia opłaty sądowej , obciążając nimi Skarb Państwa.

Uzasadnienie.

Na podstawie przewodu sądowego opartego jedynie na wyjaśnieniach oskarżonego Sąd ustalił następujący stan faktyczny .
Przed r. 1939 oskarżony Gustaw Wagner był obywatelem rumuńskim narodowości niemieckiej. W maju 1942 r. poszedł za namową swojej matki narzekającej na trudne warunki materialne w Rumunii i uczynił zadość wezwaniu do zgłoszenia się do obozu dla przesiedleńców w Eggendorf.
Cztery miesiące później , więc we wrześniu 1942 r, otrzymał powołanie do formacji SS w Wrocławiu w stopniu strzelca. Tam przechodził naj.

109
63/87

pierw przeszkolenie przez 3 miesiące , które uzupełnił w Żytomierzu do lutego 1943 r, skąd został skierowany do obozu koncentracyjnego w Brzezince. Tutaj do września 1943 r, zatem przez okres siedmiu miesięcy pełnił funkcje strażnika w łańcuchu straży / Postenkette/ oraz jako konwojent i dozorca więźniów pracujących w młynie awansując w tym czasie na Rottenführera . Od września 1943 r, do stycznia 1945 czyli przez półtora roku pełnił służbę w Oświęcimiu I jako konwojent i dozorcą więźniów. Z chwilą opróżnienia obozu otrzymał za zadanie konwojowanie więźniarek , które pieszo przeprowadzono do Wodzisławia , tam załadowano na pociąg i wyładowano w Rawensbruck . Po spełnieniu tego zadania Wagner pojechał do Buchenwald , gdzie pełnił jeszcze przez 5 dni służbę w łańcuchu straży, poczym został aresztowany przez wojska amerykańskie w dniu 8.maja 1945 r.

Oskarżony jak wynika z powyższego , przyznał się do przynależności do Waffen SS zaprzeczył jednakże , by więźni bił lub w jakikolwiek inny sposób znęcał się nad nimi.

Sąd nie dał wiary tym wykrętnym wyjaśnieniom oskarżonego .Sąd doszedł do przekonania , że oskarżony przedstawia typ Niemca, który nie umiał zdobyć się na własną decyzję i zawsze dawał się nakłaniać osobom, w gronie których przebywał. Przykładem klasycznym jest okoliczność , do której oskarżony się przyznał a mianowicie że poszedł na namowę swej matki i ^{zgłosił} ~~zgodził~~ się do obozu dla przesiedleńców w Eggendorf. ~~Z~~aznaczyć jednakże przy tym należy , że oskarżony bynajmniej nie jest człowiekiem o małej inteligencji. Okoliczności te wskazały Sądowi , że i w obozie oskarżony musiał być szczególnie posłusznym rozkazom swoich przełożonych . Fizyognomia oskarżonego jak i całe jego zachowanie ^{wywarły na składzie Sądu} ~~wykazały~~ bardzo ujemne wrażenie , świadczą o nim jako o typie bezwzględnym zdolnym do wszystkiego .

Oskarżony z drugiej strony miał pole do popisu i awans z zwykłego

110

strzelca na Rottenführera , świadczy , iż podczas swojej przeszło dwuletniej służby w obozie wykazał znajomość sprawy i niewątpliwie " zasłużył się " dla narodu niemieckiego. Szczególnie dobrą okazję należytego , obowiązkowego spełnienia swych zadań miał oskarżony podczas ewakuacji obozu Brzezinki eskortując więźniarki aż do Rawensbrück . Znane są Sądowi warunki w jakich się odbywały te ewakuacje i postępowanie poszczególnych służbistów , którego typowym przykładem zapewne mógłby być oskarżony. Ekonomia procesowa nie pozwoliła na zebranie odpowiednich dowodów z bezpośrednich świadków drogi więźniarek z Brzezinki , ale znane były Sądowi same przesłanki wodzów nazistowskich i postępowanie poszczególnych nawet " pionków " aparatu organizacyjnego reżimu hitlerowskiego. Oskarżony przyznał między innymi , że widział jak jego koledzy bili więźniów , lecz nie reagował na to - zgodnie z poglądem wyżej przyjętym przez Sąd : oskarżony był zanadto służbistą , by mimo całej inteligencji osobistej reagować na działania i zarządzenia swoich przełożonych. Oskarżony wiedział że w obozie są krematoria , lecz nie starał się nawet dociekać dla jakich celów one służą.

Biorąc pod uwagę powyższe , Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony Gustaw Wagner był jednym z tych, którzy w znacznej mierze przyczynili się do realizowania zamierzeń wodza hitlerowskich Niemiec , więc między innymi przyczyniali się do zagłady narodów pokonanych , jakimi była i Polska. Ze względów powyższych oraz mając na uwadze okoliczności przewidziane w art. 54 k.k. Sąd nie zastosował najniższego wymiaru kary i orzekł jak wyżej na podstawie art. 4 § 1 dekretu z 31.8 1944 .Postanowienie o utracie praw publicznych i obywatelskich praw honorowych oraz konfiskacie majątku Sąd oparł na art. 7 wyżej cytowanego dekretu.a orzeczenie o kosztach postępowania sądowego na podstawie art. 598 § 1 kpk.

Dr. Juliusz Jurek
Juliusz Jurek